

Японці Зазнають на Філіппінах Дальших Ударів, Далі Постійно Бомбардують Сінгапур і Наступають на Яву - Бомбовики Знищили Три Японські Перевозові Кораблі

АРМІЯ ПОТРЕБУЄ ВЕЛИКОЇ СКІЛЬКОСТІ ЛЮДЕЙ

ВАШИНГТОН. — Ген. Луїс Б. Гершей, директор оборонної служби, заявив, що уряд планує небувалу в історії американської нації велику армію та що в її ряди прийматимуть тепер і тих, що мають родини або менші фізичні недомогання. Зізнаючи перед конгресовим комітетом, що займається студіями про розміщення людей в промислових центрах, ген. Гершей твердив, що умовини до прийняття в армію є тепер тому значно златісні, що Америка потребує великої кількості людей, щоб обсадити величезні фронти, на яких ведеться тепер війна. Розуміється, говорив він, все це буде так уляновано, щоб покликання мільйонів чоловіків до армії не відбилося катастрофально на війсьній продукції, бо й це є не менш важним для ведення війни. В конгресових колах носяться з планами, щоб на місце покликаних до війська чоловіків мобілізувати жінок та уживати їх у важних центрах військової промисловості.

ЛАНДИС ПЕРЕГРУПОВУЄ ЦИВИЛЬНУ ОБОРОНУ

ВАШИНГТОН. — Джеймс М. Ландис, директор Офісу Цивільної Оборони, заявив, що в багатьох місцевостях на східному і західному побережжі Америки цивільна оборона не є достатньо організована й що для цієї цілі потрібно негайно реорганізувати. Стверджуючи, що американський народ дає ще не може собі уявити, що він знаходиться у війні, Ландис ствердив брак співпраці цивільного населення з тими організаціями, що займаються підготовкою оборони цивільного населення. Він сказав, що пані Елеонора Рузвельт, яка керує охотничим відділом цивільної оборони, остане далі на своєму становищі, а Доглас Мелвин, відомий фільмовий актор, займе місце артистичного директора в Офісі Цивільної Оборони.

ПОМІЧ ДЛЯ РОСІЇ НЕ ІДЕ ЗГІДНО З ПЛЯНОМ

ВАШИНГТОН. — Офіційні кола столиці не скривають певного занепокоєння з того приводу, що обіцяна Америкою поміч Росії не йде так, як це було уляновано. За останні три місяці не вислано до СРСР жодного разу навіть 50% тих військових матеріалів, які були призначені. Між причинами, які впливають на такий стан справ, є в першу чергу цей факт, що Америка знаходиться тепер у війні та сама потребує багато військових матеріалів. По-друге, шляхи доставки до Росії є надзвичайно утруднені не тільки по причині свого географічного віддалення, але також тому, що Росія є оточена ворогами.

ПЛЯНУЮТЬ ОСАДЖУВАННЯ ВОРОЖИХ ЧУЖИНЦІВ НА ФАРМАХ

САН-ФРАНЦИСКО (Каліфорнія). — Томас С. Кларк, координатор контролю над чужинцями ворожих держав на заході, заявив, що хоч нема в плані масового видалення німців, італійців та японців з західного побережжя, проте, італійців та японців з західного побережжя, проте плянується пересадження тих же на фарми, подожжені внутрі Каліфорнії. Така розв'язка не тільки усуне тих чужинців з важних оборонних зон на заході, але також вийде на користь країни, бо згадані чужинці можуть працювати на фармах та заступати фермерів, що евакуйовано підуть до армії.

ПЕРШИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ГЕНЕРАЛ РАНЕНИЙ НА ФІЛІППІНАХ

ВАШИНГТОН. — Першим американським генералом, раненим у цій війні, є ген. Клінтон А. Пірс. Згідно з донесеннями ген. Догласа МекАртура, ген. Пірс дізнав про легкого зранення в одній з битв на Філіппинських Островах. Ген. Пірс має 47 років та походить з Брукліна. Він служив на мексиканській границі від 1916. р. В січні 1940. р. його виставили до 26. полку кінноти на Філіппіни, де й застав його вибух війни.

ЧІЛЕ ПРОВІЛКАЄ ЗІРВАННЯ З ТОТАЛІТАРНИМИ ДЕРЖАВАМИ

САНТІАГО (Чіле). — Міністер закордонних справ Чіле, Хуан Батіста Росетте, що мав запропонувати конгресові зірвання дипломатичних зносин з Державами Осі, вийшов на вакації та тим відложив остаточне рішення бодай на короткий час. Чілійці загрозжені японськими перемогами в Малаї та не скривають песимізму щодо дальших вислідів боротьби на західному Північному. Це мабуть і є рішучою причиною, чому Чіле не зриває з тоталітарними державами. Хоч Японія дала запевнення чілійському уряду, що вона не нападнє на його побережжя, якщо Чіле не виступить проти Держав Осі, однак чілійці не дуже вірять тим запевненням.

МОРЯКИ ДОПОМАГАЮТЬ ВІДБИТИ ЯПОНСЬКИЙ ДЕСАНТ НА БАТААН

ВАШИНГТОН. — Як подає департамент війни, американські моряки допомогли розгромити та відігнати значні японські сили, згромаджені на кораблях та човнах, що намагалися зробити десант на півостров Батаан, де розтагнені лінії ген. МекАртура. Японці не тільки що не висадили ні одного воїна на сушу, але були відбиті з тяжкими втратами. Департамент моринарки додає, що американські торпедові лодки затопили японський військовий корабель в Манільському заливі. Згаданий комунікат подає рівнож, що в тому самому часі японці затопили американський 5,400-тоновий тенкер „Нічес“.

ПАЛАТА ПОСЛІВ ОДОБРИЄ ПОЗИЧКУ ДЛЯ КИТАЮ

ВАШИНГТОН. — Комісія закордонних справ палати послів одностайно одобриває позиčku Китаю в сумі \$500,000,000 для зміцнення фінансового та економічного стану цього американського союзника в Азії. Одобрення наступило по двогодинній сесії, на якій перу-секретаря скарбу Г. Моргентау, секретаря війни Г. Стімсона, секретаря моринарки Ф. Накса та секретаря торгівлі Джеймса Джовіса.

ПАНІ РУЗВЕЛТ ПРО ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПЕРЛ ГАРБОР

АТЛАНТА. — Пані Елеонора Рузвельт заявила представникам преси, що якщо є хтось винний за події в Перл Гарбор, то цілий американський народ, а не поодинокі особи. Ці, що були на керівних постах, говорили пані президентова, відбивали волю народу, подібно як це має бути в Конгресі. Скільки разів ці люди домагалися грошей від Конгресу на розбудову укріплень на острові Гвак, але Конгрес постійно відмовлявся дати таку підмогу. „Ми часто шукаємо жертвених козлів, щоб на них зложити вину за це, за що ми самі несемо відповідальність“, кінчила пані Рузвельт.

ЯПОНЦІ БОМБАРДУЮТЬ СУРАБАЮ

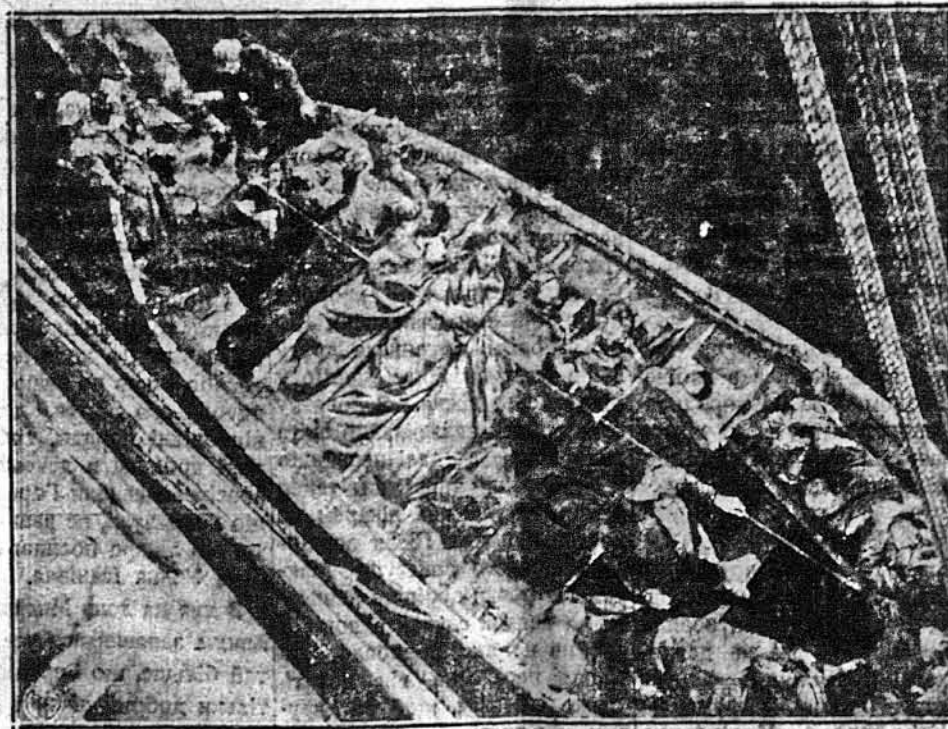
БАТАВІЯ. — Японські бомбовики в числі 26, при охороні багатьох військових літаків, налетіли на важну нідерландську базу на острові Ява і тяжко її бомбардували. Нідерландські зводомлення говорять, що є поважні втрати в матеріалі і людях. Японцям ходило головню про знищення летувських майданів, звідки літаки Об'єднаних Народів вилітали на зустріч японським кораблям в проливі Маскар та їх затоплювали. Кілька японських бомбовиків впадо від куль нідерландської залоги.

БОМБАРДУВАННЯ СІНГАПУРУ

СІНГАПУР. — Японські літаки знов бомбардували Сінгапур і запалили декілька будинків. Губернатор Сінгапуру сер Томас, а також головний командант сінгапурської залоги ген. сер Персівал, особисто брали участь в гасненні вогня і рятуванні ранених, щоб дати тим добрий приклад для решти тубільного населення. Водночас з бомбардуваннями японські війська масово збираються перед йогорським проливом в цілі загального нападу на Сінгапур. Сінгапурська залога готова зустріти цей напад.

НЕВДАЧІ ЯПОНЦІВ В БУРМІ

РАНГУН. — На бурмських фронтах японці зазнали великої невдачі. Вони хотіли перейти широкі річки Салвін і пустились через неї в чисельних лодках та човнах. Але британсько-індійські лінії дали їм таку відсіч, що велика частина японців погинула на воді, а решта тим довернула. Малі частини протримались на другий бік, але їх британські війська відразу знищили. Японці готуються до поновного нападу, а британці тимчасом чимраз більше скріпляють свої позиції.

ВІЙНА СКИНЧИЛАСЯ. У цьому рятунковому човні дожидають транспорту з лібі-ського побережжя до британського шпиталю ранені британські військові. Британці кажуть, що в останній кампанії в північній Африці загинуло 60,000 італійців.

ТИФОЗНА ПОШЕСТЬ ПЕРЕКИДАЄТЬСЯ ДО НІМЕЧЧИНИ

БЕРН. — Німецьке міністерство здоров'я подає до відома, що випадки п'ятитижного тифу на терені самої Німеччини в останніх часах збільшилися. Тих випадків в самій Німеччині було 126, а в східних окупованих краях 136. Щоб охоронитись перед тою недугою німці створили „санітарну лінію“ здожа німецько-польської границі і змушують всіх осіб, що йдуть зо сходу до Німеччини, переходити лікарські оглядини. Зокрема всі мусять перевести в себе відвідування, бо воші є найгрозливішими розсадниками цієї недуги. Випадки тифу появляються чимраз частіше також в балканських краях, а навіть в Іспанії. Німецький головний пошмайстер в Польщі заборонив поштовим урядам приймати листи і пакунки від жидів, вважаючи жидів головним рознощиком тих недуг. Серед жидів, яких німці змусили жити в тісних відгороджених гетах, недуга тифу найбільше поширена.

КИТАЙЦІ ЗАДОВОЛЕНІ АМЕРИКАНСЬКОЮ ПОЗИЧКОЮ

ЧУНКИНГ. — Представник китайського уряду, д-р Т. Ф. Чіанг, заявив, що китайський уряд вдячний Америці за її позиčku в сумі 500 мільйонів доларів. За ті гроші китайський уряд закупить військові продукти за границею, а також уживе їх для витвору військових продуктів внутрі Китаю. Крім того ті гроші допоможуть Китаю зрівноважити його валюту. Бо внаслідок війни Китай задовжений, а величезна кількість державних нот серед населення спричинила частинну інфляцію.

ФІНЛЯНДІЯ ДАЛІ БУДЕ БОРОТИСЬ З НІМЦЯМИ

ГЕБСІНГІ. — Фінляндський президент Ристо Рітї, відкриваючи сесію фінляндського парламенту, заявив, що фінці мусять далі боротись проти Советів, по боці своїх „товаришів зброї“ німців. Для Фінляндії нема іншого виходу, тільки боротись проти одного і найтяжчого свого ворога, який є Москва, говорив він та закликав своїх країнян, щоб виявляли таке саме героїство в боротьбі, яке виявляли в своїй попередній війні з Советами. Рітї гостро критикував Версайський мир, який, як він говорив, не давав малим народам жадної гарантії та був побудований на жадобі містї. Також критикував Британію, зокрема її міністра закордонних справ Ідена, який ні трошки не поприкнув Сталіна за його агресивність супроти малих народів.

КВІЗЛІНГОВЕ ПАНУВАННЯ ЗАЧАЛОСЬ ПОГАНО

СТОКГОЛЬМ. — Норвежські патріоти, які протидіають німецькій окупації та є проти втручання німців в їхню внутрішню життя, розпочали терористичні акти проти влади новоіменованого німцями прем'єра Квізлінга. На двох головних стаціях норвежської столиці Осло хтось підложив часові бомби, які зірвали будинки та запалили пожежі. Німецька влада, на спілку з Квізлінгом, розпочала масові арешти.

НІМЦІ ПОКПИВАЮТЬ СОБІ З ІТАЛІЙЦІВ

ЛОНДОН. — Бритійські війська в Лібї серед річей покинутих німецькими втікаючими військами, знайшли один німецький магазин, а в нім статтю, що висмівала італійське „героїство“. В статті говорилось про видуманий італійський військовий звіт. В звіті італійці ніби вихвалялись, що великою силою вони заатакували одного ворожого біцикліста, змушуючи його злізати з біцикла. По довгій і тяжкій боротьбі італійцям вдалось продіративити опони біцикла. Також знищили передне колесо, а задне, на думку італійської команди, також „треба уважати за знищене“. Керівниця поїхала в руки італійців, але за решту біцикла треба ще далі зводити завзяту боротьбу.

БРИТАНІЯ ПІДПИСАЛА ДОГОВІР З ЕТІОПІЄЮ

ЛОНДОН. — Міністер Іден заявив в парламенті, що Британія і Гейлі Селазі підписали договір, на основі якого Етіопію признано незалежною державою, з певними застереженнями, головню на час війни. Серед тих застережень є такі: Етіопія не може робити важних потягнень в заграничній політиці без порозуміння з Британією. В Етіопії має постійно бути британська мілітарна місія, а також при Селазі мають знаходитись британські судді. В поліції мають бути головні старшини британці. Італійські полонені і цивільні мають залишитись в британських руках. На час війни Етіопія має вповні кооперувати з Британією. Селазі дав слово, що невільництво буде знесене. Британія дала Селазі \$12,500,000 позиčku.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.,
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед
видачею числа, в котрім оголошення хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакції не відповідає.

PEREPLUATA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодинокі числа три центи.		Three cents a copy	
На рік	\$6.00	One year	\$6.00
На пів року	\$3.25	Six months	\$3.25
На три місяці	\$1.75	Three months	\$1.75
Число з понеділка (з англійською частинкою):		Monday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$2.00	One year	\$2.00
На пів року	\$1.25	Six months	\$1.25
В Джерсі Ситі і Заграницю:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$9.00	One year	\$9.00
На пів року	\$4.75	Six months	\$4.75
На три місяці	\$2.50	Three months	\$2.50

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

Дивитись Відважно На Факти

Людська душа побудована так, що вона уникає надмірно обтяження прикрими споминами і прикрі факти старається забувати, або зовсім їх недобачувати. Проф. Манінгер в своїй праці „Ди Юмен Майнд“ згадує про одного чоловіка, що все забував називаючи вулицю „Бравн“. Хоч щодня по кілька разів приходилось йому згадувати ту вулицю, кожний раз він зашпортувався і завважував: „Ну, та вулиця, як вона... а, Бравн“. Аналіза душі цього чоловіка виявила, що давно, багато літ взад, той чоловік мав дуже прикрий випадок з іншим чоловіком, званним Бравн, себто так, як ця вулиця. Дальші розсліди доказали, що все, що мало який небудь зв'язок з словом Бравн, фонетично, чи змістовно, не хотіло задержуватись в його голові. Його пам'ять не любила реєструвати всіх речей, що звучали Бравн і всіх речей, що були брунатної краси. Ці явища мали безпосередній зв'язок з його давнім прикрийм випадком з чоловіком Бравном, що він твердив порішив забути. Вслід за тим те рішення охорили не лиш сам випадок, але й всі інші речі, що могли йому в чім небудь про нього нагадувати.

Наведений випадок, безперечно, має дещо патологічний підклад. Але в інших випадках всі нормальні люди стараються так поступати, щоб не перераховувати своєї душі прикрими фактами, тільки такими, які викликають в наших жилах, в цілій нашій нервовій системі, приємне почуття. Забувати прикрі речі, як казав Ніцше, може лише здорова душа.

Але це явище має і дещо прикрі наслідки. Бо, уникаючи прикрій фактів, наша душа не раз навмисно замикає очі на дійсне життя й у висліді доводить людей до прикрій наслідків. Нераз треба дивитись на тверді, хоч і прикрі факти, щоб до них як слід приготуватись. Від небезпек тоді охоронитись тим, щоб на неї замкнути очі і її ігнорувати. Зігнорювана небезпека мститься на чоловіці з двоєною лютістю. Отже на тверді прикрі факти треба дивитись розплонченими очима і їх не закривати ліжкими окрасами.

На тверді факти мусить твердо дивитись не лиш людина, але й ціла нація. Зокрема в такі часи, як сьогодні, дивитись треба на факти відважно і їх нічим не закривати. Бо закривання пімститься не на кімсь іншим, тільки на тім чоловіці і

на тій нації, які не хотіли своєї душі обтяжувати прикрими фактами... Алеж, хіба не було сказано на початку, що щедра здоров'я душі оптрібно, щоб не обтяжувати себе занадто прикрими фактами? Душа наша парадоксальна. Щоб охоронити своє здоров'я, вона не обтяжує себе занадто прикрими почуттями і замикає очі на прикрі факти. Але те замикання опісля наносить чоловікові другу шкоду, бо зігнорювана небезпека мститься на ній з подвоєною лютістю.

З цього можна зробити таке заключення: Слабі душі не можуть себе обтяжувати занадто прикрими фактами, бо від тих фактів вони замикають очі, з нутра розкладається. Дивитись прикрим фактам просто в вічі можуть лише сильні душі, які можуть знести цей тягар і замисль під ним зашпортуватись, придумують для них протихорони.

Сильному чоловікові, чи сильній нації, можна сказати багато твердої правди в очі і від того вона не заломиться, а навпаки, це більше насталить свій моральний хребет. Слабій нації не можна говорити прикрій фактів, бо вона від того залякається, сполюхається і замисль затискає кулаки до нової небезпек, немов курчата перед яструбом зачне розбігаться і демобілізуватись.

Слаба нація не любить провідників, які говорять їй тверду правду. Вона волить тих, що солодкими словами ласкають її вухо. Прикра вістка подана провідником викликає в неї огірчення не на дійсне джерело цієї вістки лише на провідника. Вона думає, що це провідник завинив, що це прикра вістка сталася. Це він, той, що говорить про успіхи ворога, є затягненим приятелем цього ворога. Коли він ним не був, не говорив би про ці успіхи — резонує слаба одиниця, чи суспільність.

Для курки, гуски, чи віви далеко краще, коли вони не знають про свій остаточний кінець. Бо це дає їм змогу в спокою і приємності пережити той шматочок життя, який визначив їм господар. Знаючи про свій кінець, вони не змогли зарадити лихови. Бо коли б навіть втекли з загородині кінець десь в іншій місці спитав би їх ще скорше. І даний парід, коли уважає, що його доля так дуже залежить від інших народів, що без огляду на його внутрішні зусилля він тої долі в інший бік не повер-

МИСТЦІ ПАРТИЗАНТКИ

З цього, що доходить до нас з Югославії, можна одно-пивно твердити, що німці ще досі тим краєм не опанували і то через завзятих сербських воїнів — повстанців, відомих під назвою „четніки“. Про них курсують тепер прямо легенди, а зокрема про їхнього провідника, Драгу Мігайловича, що недавно зівстав іменованій міністром війни через югославський уряд на вигнання. Же те, що Мігайловича знаходиться десь у горах, а уряд, що його іменує в Англії, а цесаремонія з присягою відбувається через тайну радіову висильку — вказує наглядно на ці виймовки обставини, в яких ведеться далі боротьба сербів за визволення Югославії.

Та щоб це як слід розуміти, треба мати на увазі, що полковник Драга Мігайлович думав про того роду оборону краю вже давно перед вибухом цієї світової війни. Він був тим, що поширював в Югославії „теорію невидимої війни“. І ця війна, що її тепер ведуть серби, є властиво приміненням давньої теорії до практичного життя. Четніки, це в першу чергу ті сербські частини чи воїки, що втікали в гори і зорганізувались під командою Драгі Мігайловича, щоб вести далі боротьбу з німцями на партизанський лад. У тому їм дуже помагають радіові апарати, бо через них є краща сполука між поодинокими відділами, розкиненими по краю. Хоч тих четніків нема аж надто багато, проте вони контролюють велику територію, що виносить яких 20,000 квадратних миль. З Анкари тепер доносять, що не зважаючи на успіхи четніків, треба рахуватись з тим, що їм може не стати амуніції, та що тому треба їм дати допомогу в зброї й поживі, чого можна доклати при допомозі літаків.

Як четніки зуміли стероризувати німецькі частини, видно найкраще по тім, що німецький генерал Денкельман запропонував був полк Мігайловичові переговори, а самому полковникові приобіцяв амністію і вигідні умови здачі. Та Драга Мігайловича домагався, щоб німці цілковито забрались з Югославії й на тому переговори перервалися, а Денкельман назначив велику суму грошей на голову Мігайловича.

Цікаве те, що італійці мають бути дуже вдоволені з ні-

мецьких труднощів в Югославії й не помагають їм у боротьбі з сербськими повстанцями. А це тому, що італійці вважають Югославію сферою своїх політичних впливів, а нацисти поводяться так, якби це був виключно їх власний терен. Звідси і походить італійська радість з нацистських невдач в Югославії.

До цього всього треба ще додати, що партизанка лежить в крові сербів. Вони борються в такий спосіб з турками цілими століттями. На тому тлі виростає в них ціла література, що оспівує цю боротьбу. Зокрема вславилась Черногора, яку турки не змогли підбити. Черногорці ніколи не платили туркам податків, ні не давали рекрута. Турецькі

паші носили титул володарів Черногори, але в ній ніколи дійсно не панували. Ці самі елементи не дають тепер нацистам змоги опанувати Югославією, так, як їхні предки не заходили допустити до себе навіть наполеонівських військ, що розгромили Австрію, ворога Черногори, бо боялись, що французи готові опанувати їхнім краєм. Це оспівав дуже гарно російський поет Лермонтов. Замітне й те, що коли основано в Цетинії в 1837 р. першу друкарню, то вона довго не авержалась, бо черногорці забрали олово і черенки, щоб виляти з них кулі, потрібні для боротьби з ворогом.

Ось з такого то роду походять теперішні „четніки“ і їхній провідник, Драга Мігайлович, що його тепер іменовано генералом.

ПОСВАРИЛИСЬ

(3 Канади про українських комуністів).

Між канадійськими більшовиками українського походження прийшло до поважної боротьби. Як відомо вже читачам „Свободи“, канадійські більшовики, щоб оминити закон, забороняючий видавати комуністичні часописи, почали видавати аж дві нові газети, але з назви нібито „демократичні“ і „антифашистські“. Одну з тих газет почав видавати відомий галицький москвофіл з Чортківщини, батюшка Цепенда з Смоки Лейк, містечка, віддаленого яких 70 миль на північний схід від Едмонтону. Газету цю нібито пишеться в Смоки Лейк, а набірається і друкується в малій друкарні в Едмонтоні. Свою газетку назвав батюшка Цепенда „Голос Правди“, хоч у тій газетці, крім брехонь, клевет і доносів на тих українців, що не є більшовиками, нічого більше нема. Тепер показується, що ось цю газетку помагає батюшці Цепенді редагувати, мешкаючи в Едмонтоні Микола Ліщинський, поляк, що був секретарем замкненого Турфлomu в Едмонтоні, а також платним більшовицьким агітатором.

Недавно, бо десь при кінці минулого літа, почали українські більшовики видавати другу газетку в Торонті, а щоб піддурити малосвідомих українців, дали їй дуже патріотичну назву „Українське Життя“. Цей часопис є нібито органом нової більшовицької організації, що назвала себе: „Українським Товариством Допомоги Батьківщині“. Є це вже, такби сказати, офіційний орган підпольних більшовиків, бо виходить в їхній кана-

дійській центрі. Від якогось часу канадійські більшовики зробили умову з Канадійським Червоном Хрестом і як його відділ збирають гроші для Советської Росії. Мають зіібрати щось \$100,000 і частину віддати Кан. Червоному Хрестові, а решту відіслати до Советської Росії через Лондон. Через контроль над тими грошми мабуть і прийшло до роздору між Цепендами і „Краєвою Радою Укр. Товариства Допомоги Батьківщині“. І то не тільки до роздору, але й до зіврання „дипломатичних взаємин“, а навіть до отвертої війни. Комуністи, видно не дуже захоплювались Цепендою; вони його так довго вважали корисним, як довго цепендівський „Голос Правди“ був одним з часописом у Канаді, що боронив більшовицької справи. Колиж почало виходити „Українське Життя“, комуністи провадили і лобачили, що „Голос Правди“ Цепенди, це приватне підприємство і тим самим „безконтрольне“, а в більшовиків мусить бути все центром контролюване. А крім цього вже й є що контролювати, бо розпочалась збірка „на допомогу батьківщині“. Тому саме Краєва Рада помістила такого листа в торонтським „Українським Життям“:

„Ми радимо віділати У. Т. Д. Б., щоб відтепер не посилали більше грошей на руки о. Цепенди, бо він веде приватне підприємство, за яке наше Товариство не відповідає... Коли одиниця, чи група бажать зробити капітал з наших людей, то на нас спадає відповідальність, до цього не допустити“.

У листі „Краєвої Ради“ є багато недовогореного; видно, що Цепенду треба би захвіст та на сонце, як це писав колись Шатульський про „жовтоблаників“ у „Народній Газеті“. Однак „Краєва Рада“ чомусь боїться це зробити, а лиш остерігає своїх однодумців в „Українським Життям“, значущими словами: „Краєва Рада радить своїм відділам не організувати для о. Цепенди ні засідань місцевих рад, ні зборів відділів Товариств, ні масових зібрань“.

Усе це, щось недоброго віщує і мабуть з тою оповісткою „Краєвої Ради“ має якусь зв'язь і оголошення в попереднім числі „Українського Життя“, де писався, що вище згаданого „Миколу Ліщинського виключено з товариства в Едмонтоні за шкідливу діяльність“. А цей саме Ліщинський, поляк з роду, як тепер ходять слухи, є дієвим редактором Цепендівського „Голосу Правди“, що й не диво, бо він ліпше знає українську мову, як батюшка Цепенда, який писав весь час тільки капцеським язичем, а тепер бачимо, що мова почала поправлятися.

(Дальше буде).

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

НА СЕЛІ

Повість

(46) М. ШКОЛИЧЕНКА

— Зовсім справедливо. Дозвольтеж мені поставити вам ще таке запитання: ви училися добре, чи так, як звичайно учаться більшість наших студентів?

— Лікар почервонів, але відповів:

— Як вам сказати?... З курсу на курс переходив що року, маю золоту медаль і три роки працював за границею на кошт уряду.

— Так ви може затримані при університеті?

— Так, пані. Мав приватну доцентуру по жіночим хворобам.

— А тепер же як?

— Порішив кинути і оселитись на селі.

— Ой, добродію, швидкож ви кинете село і оселитесь знову у великому місті! Тут не

буде вам засобів до життя, тоб то — заробітків, по prostu кажучи.

— Це мене, пані, турбує менше над усе. Я маю власний маєток і він мені стане в пригоді.

— Деж саме ваш маєток?

— Не дуже далеко від вас.

— Якже прозвіще ваше?

— Я називав вам, пані, як приїхав.

— Простіть, не вслуухалась тоді.

— Дмитро Горбачький.

— Горбачький! А, так це ви Дмитро Горбачький! Дуже рада, дуже рада познайомитись з вами. І всі свої запитання беру назад. Я теж багато чула про вас.

Горбачький ввічливо вклонився.

— Тепер поставлю вам тільки

ко цілком звичайні запитання: чого оселились ви у повіті, коли до села вашого і десять верстов немає?

— На звичайне запитання ваше і відповідь моя буде звичайна: через те, що у мене добудовується мій будинок на селі і мені ніде жити.

— Чула я, що ви і більницю будете?

— Невеличку, правда.

— А село ваше велике?

— Трохи менше, ніж ваше, а проте до півтори тисячі душ буде.

Хорий покликав Уляну Іванівну і вона вийшла з кабінету. Згодом вона розпорядилася приготувати для лікарів кімнату і Горбачький оселився на деякий час у Затишку.

XI.

Минув тиждень і другий, а Горбачький із Затишка не виходив. Два рази тільки возили його у місто — раз за деякими хатніми речами, а вдруге за хірургічними інструментами. Крім хорого Мисака, на селі справді так багато було задля лікарів діла, що годі було їм думати вийздити у визна-

чений з початку термін. Крім того і для самого Горбачького була цікава школа, бо Уляна Іванівна так добре знала людей і їх життя і погляди і звичаї, що Горбачькому багато треба попрацювати самому, щоб довідатись про все те, що знав уже він, дякуючи Улянці Іванівні. Мисахича з свого боку була дуже рада такому корисному гостю і одно тільки засмучувало її, що Максим Петрович не тільки не виводив, а навпаки — хвороба його робила складною, бо одна болязнь викликала другу і не давала йому спроможності піднятись з ліжка. З початку була у його надзвичайно люта лихорадка, а далі перейшло у поворотний тиф і він тепер лежав, засуджений лікарем на довгенький час. Після першого тифозного приступу Максим Петрович порішив написати на всякий случай заповіт і зробив це, як подобало, бо тифа переносив він досить тяжко і боявся, щоб за другим або третім поворотом болязні не вмерти часом. Маєток свій відписав він, звичайно своїй дружині, а про дві тися-

чі карбованців не згадав нічого, бо у його підчас хвороби, складалась про ці гроші інша думка і він хотів її виконати, як йому бажалося.

За тих два тижні Уляна Іванівна змарніла трохи, бо майже цілі ночі висиджувала біля слабого чоловіка, а в день вона дала лікарю до слабих селян; прислухалась та пригладалась до того, що говорив або робив лікар і взагалі сприяла лікарю і селянам, бо як не як, а селяне відносились з повагою і повною вірою до лікарів тільки тоді, коли була і Уляна Іванівна; а коли не було її, то або лікар не знаючи добре народного життя, давав невідповідні поради, або самі хори крилися в дечому, або й зовсім запевняли Горбачького, що вони дуже, не вважаючи на те, що лікар посилав до їх сама Уляна Іванівна.

З дня на день Мисахича між тим більше, що Горбачький не тільки добрий лікар і порядна людина, але й справді щиро присвятив і свої знання і бажання на користь темному народови. Його відносини до

слабих, медичні поради, розмови з людьми — усе говорило, що про людей він дбав і думав не тільки теоретично, сухо і холодно, а скрізь і у всьому вносив частину своєї душі, частину найкращих своїх бажань. Правда, нераз жажав він, спітхавшись віч на віч з народною темнотою, анти-санітарними обставинами і убожеством, але жажав не того і не на те, щоб швидко утекти від того лиха, не бачити його, а того, що лихови цьому не можна було запобігти тими дрібними заходами і средствами, які мали в своїх руках він, Уляна Іванівна, о. Миколай і всі ті, що дбали в селі про народні потреби. Дбання це було такою незначною краплиною у великому морю темноти та нужди, що тільки острах брав, замість надії, що море це проясніє, посвітлішає, що обставини життя народного поліпшаться.

(Дальше буде).

Звіт До Населення

(Це є друга з трьох статей, в якій подається головні точки Звіту до Населення про поступ в оборонній підготовці виготовленого Бюром Фактів і Чисел на вимогу президента).

В той час, як Союзні Держави втягають ворога у світовий, широкий, боевий фронт, роблять заходи безкровоної боротьби проти Держав Осі. Та боротьба може найбільш рішальною зі всіх, згідно зі Звітом до Населення, який видав Арчибал Мекліш, директор Бюро Фактів і Чисел.

Ця „Економічна війна“ є боротьбою торгівлі й доставки, обміну й купівлі, позичок і договорів, чорних ліст і блокувань. Це є змагання, щоб не допустити до виробництва воєнного знаряддя Державами Осі, недопущенням їх до сировини.

Підкреслюючи світовий характер боротьби, в звіті говориться як інші американські республіки співпрацюють, аби усунути ворожий вплив в країнах за Ріо Гренда. Зазначається, що 13 біліонів доларів, досі ухвалених на ленд-ліз допомогу союзникам Злучених Держав, не є виявом жертвенності, але способом війни в реалістичному розумінні, світової стратегії. Ленд-ліз є знаряддям війни.

„Програма ленд-ліз“ — говориться в звіті „виконується по цілому світі“. 33 уряди, в додатку до Бритійської Імперії, є управлені до користування нею. Для того було призначено майже 13 біліонів доларів.

Будуються британські бази в Рангуні, Бурма, в Карачі на Арабському морі та інші важні станції в Перському затоці та в Еритреї. Команда військових повітряних перевозних корпусів вже доставила більше ніж тисячу аеропланів на 50 мільйонів доларів з ленд-ліз. „Пан-Американ Ейрвейс“ дістала субсидію для нової дороги через південний Атлантик. Друга повітряна лінія, завдяки ленд-ліз досягнула Ісландії. Трохи, наладовані морем та однією з ленд-ліз, тягнуться Бурмським Шляхом — головною життєвою лінією Хіні.

„Останнього березня тільки 18 мільйонів доларів було видано по ленд-ліз. На листопад 1941, сума підсумувалась до 283 мільйонів доларів місячно. Велика загальна сума в 1,2 біліонів доларів була витрачена, це є яких 10 відсотків всього, що ми видали на оборону та війну, відколи ухвалено закон про ленд-ліз“.

Від квітня 1940. року чимало урядових агенцій, кожна працюючи у визначеній ділянці, провадили економічну боротьбу з ворогом. Замороження чужих фондів визнається економічною зброєю, яка допомагає приятелям Злучених Держав та наносить удари її ворогам. Маетки тридцяти-трьох країн на суму поверх 7 біліонів доларів були заморожені. Контроль тепер охоплює всю континентальну Європу крім Туреччини. Приблизно 2,500 торговельних підприємств з різним ступнем ворожого впливу тепер працюють за дозволом. Департамент скарбу має в своїх записках важні інформації про склад, діяльність та основу заходів, які є власністю або під переважним впливом „осі“.

Замороження фондів охороняє маетки завойованих країн в Злучених Держав, аби не попали до рук Держав Осі. Коли воно було примінено до Німеччини й Італії в червні 1941. року, це спаралізувало їх заходи здобути необхідні матеріали в західній півкулі. Вони вживали американські долари та американські банкові установи на поширення саботажу, шпигунства та кампанії пропаганди в обох — в північній та південній Америці.

Щодо Японії, удар був навіть ще більше дошкульний. Японська економіка значно залежить від імпорту. Так само її воєнна машинерія. Японське накопичення засобів для війни скінчилося 26. липня, коли Злучені Держави, Британія та Голландія одночасно взяли за контроль через замороження.

Чорна ліста це є список осіб та фірм, з якими Америка не повинна торгувати. Тепер є приблизно 5,600 імен на лісті, представляючи біліони в інвестиціях „осі“ в південній Америці та в інших країнах.

За винятком малого числа контрабанди, вся безпосередня торгівля з фірмами „осі“ скінчена. Тепер звернено увагу на ті фірми, що служать прикриттям ворожій торгівлі. Деяким компаніям було запропоновано 75 відсотків вартості експортного вантажу тільки за користування їх іменами як висланим.

Чорна ліста та контролю американського експорту є нероздільною економічною зброєю. Вивіз багатьох неконечних важливих річ до південної Америки вільно дозволяється під „загалним“ дозволом.

„Усунення контрольованих віслюків повітряних шляхів в південній Америці“ — кажеться у звіті — „є блискучим прикладом успіху економічної війни. Доставка спеціальних газолінів підозрілим компаніям була спинена. Більшість республік хотіли сплатити чужих власників, але їм бракувало на ту цінь. У вересні 1939. року було 4,109 миль шляхів під контролем „осі“ тепер нема жадних. Було 5,494 миль в Колумбії, 594 в Еквадорі, 1,210 в Перу. Тепер там нема жадних. З цєю справою майже покінчено і в інших країнах“.

„Перед кінцем 1940. року“ — подає звіт — „були підписані договори, якими фактично забезпечується для нас ціла продукція міді в Чилі, Мексико та Перу. В листопаді 1940. року зробили договір про купівлю всього олова в Болівії, яке не було призначено для Велико-Британії. Пару місяців пізніше, коли японці запропонували більш ціни, було зроблено умову про закупку цілого болівійського здобутку металю — тингстен. По договору з Бразилією, Мексико та Перу року 1941. ми купуємо цілу надвишку багатьох їхніх стратегічних матеріалів“.

Щоб допомогти закупкам фабричних товарів в Злучених Держав, яких вони тепер не дістануть нігде, та щоб розвинути нові джерела, Експортно-Імпортний Банк уділив позичок і кредитів на загальну приблизно суму 290 мільйонів доларів вісімнадцятьом республікам в Америках.

СОЮЗОВЦІ НА ОБОРОНУ КРАЮ

ВІДІЛИ У. Н. СОЮЗУ І ЧЛЕНИ З ДІТРОЙТУ ЗАКУПИЛИ В СІЧНІ БОНДИ ОБОРОНИ НА СУМУ \$30.775.

Відділи У. Н. Союзу, разом зі своїми членами, закупили на протязі місяця січня 1942. р. оборонних бондів на суму 30,775 доларів. Продажню займали місцеві головні урядники У. Н. Союзу, головний контролер д-р А. Т. Кібзей, і головний радний Володимир Дідик та секретарі відділів: п. Крупка, від. 20; п. Присташ, від. 75; п. Заблужний, від. 94; п. Бартош, від. 175; п. Кізел, від. 292. Решта відділів, котрих тут нема згаданих, просимо зголоситися до місцевих головних урядників за інформаціями, щоб прилучитися до так важного діла. Зазначу, що кампанія продажі бондів не є скінчена. Цей звіт є тільки за один місяць січень. Тому прошу тих членів, котрі ще не закупили бондів, щоби не думали, що ми вже подали звіт і на тім скінчено. Ми продаємо далі продовжаємо і будемо поміщувати подібний звіт кожного місяця.

Рівнож звертаємось до тих членів У. Н. Союзу і громадян, котрі закупили вже оборонні бонди поза відділами, щоби на почті, або в банку, чи в фабриках, щоб зголосились до повище згаданих секретарів, кому де є ближче, та подали число бонду і на яку суму. Робимо це тому, що ми, як горожани українського походження, завжди були і є добрими американськими патріотами, але наші вороги завжди нас представляли інакше. Нині є нагода цей дійсний патріотизм виказати ділами.

Добре було, колиб Український Конгресовий Комітет мав реєстр закупки бондів з усіх місцевостей, щоб у слушний час можна було це використати не тільки для нашого українського імені тут в Америці, але й для добра українського народу в Україні.

Імен не подаємо, бо многі з членів, що закупили згадані бонди, цього собі не бажали. Однак ми тримаємо реєстр кожного бонду, щоби на яку він є суму, і яке число бонду. Колиб було потрібно провітрити чи дійсно це є правдиво, що оголошуємо, то зможемо це зараз доказати.

Володимир Дідик, головний радний У. Н. Союзу.

Виселять Японців з Бритійської Колумбії

У Канаді живе від 27,000 до 40,000 японців, з яких 10,000 є японськими громадянами. Найбільше, бо понад 23,000 японців мешкають у Бритійській Колумбії. Досі, як подав міністер „справедливості“ Сен Лоран, інтерновано в Канаді лиш 40 японців. Та не дивота, що канадський федеральний уряд, передавши докладно, що сталося у Перл Гарбор, на Гавайях, рішив усунути з оборонної полоси в Бритійській Колумбії всіх японців і ворожих чужинців, без огляду на їх походження.

Це рішення є спрямоване головню проти японців і як заявляє канадська влада, діткне воно насамперед 23,428 японців, що мешкають у Бритійській Колумбії. Також зорганізується цивільний корпус канадських японців, щоби постарався дати змогу сповняти службу для Канади тим японцям, що висказали бажання помагати Канаді в її воєнних змаганнях. Усі ті міри, обдумані інте рдепартаментальним комітетом, призначені на те, щоб загарантувати справедливе трактування японців з одної сторони, а з другої забезпечити державні канадські інтереси.

До тих мір остороги і безпеки належать такі постанови уряду прем'єра Кінга: Уся японська риболовля на Тихім океані буде заборонена, а вся японська торговельна флотія в числі 1,106 суден буде розмобілізована, — очікуючи переговорів у справі її передавання в руки канадських громадян. На час тривання війни продаж газоліну і вибухових матеріалів особам японського расового походження буде оставати під наглядом канадської кінної поліції. Японці не будуть могли посідати короткохвилових радіових приймаючих і висилуючих апаратів, а також камер. Спеціальними облекшеннями під тим оглядом будуть тішитись ті японці, що в часі першої світової війни служили в канадській експедиційній армії. Уся японська торговельна флотія в британській Колумбії є варта від 2 до 3 мільйонів доларів. Однак її не сконфіскується, лиш герепробрється дійсним канадцям а гроші передається японським власникам.

Останній канадський ветеран з війни в 1812. р. помер в 1897. року 100-літнім старцем.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ХВАЛИТЬ ПОВІСТЬ „НА СЕЛІ“.

Посилаючи передплату на „Свободу“ для одної з наших громадян, хочу подати до відома редакції, що на мою думку та повість, що тепер друкується у „Свободі“, себто „На селі“ М. Школиченка, є дуже цікава і корисна. Добре було, щоб читав її ширший загал, бо в ній знайде дуже здоровий і мудрий матеріал, на якого думках можна виховати сильне і корисне нове покоління. А чи не можна видати її окремою книжкою? Я сама занялася розпродажкою більшої кількості примірників.

А. Біловус, Дітройт, Міш.

КОЛИШНЄ ЗУБАРСТВО

Своєрідна дентистика (зубарство) існувала вже у старині. Етруски, що мали свою державу в середній Італії, вже у VIII. столітті до Христа знали вкладати зубні містки.

500 літ до Христа поширені були у Греції недуги зубів та ясен. Уживали на них між іншим таких ліків, як: миші, які вбивали, молоди й мішали зі спорошкованим мармуром, або топленим оловом. Гіпократ (у V. ст. до Хр.) уважав, що перші зуби творилися від матерного молока, а інші виростили сильніші від твердої поживи.

У римлян дентистика поступила, мабуть через те, що від вишуканої поживи та обжирства (щоб як-найбільше спожити добрих страв і напоїв) на бенькетах, римські пані викликали вмисно ригання, доскочучи піднебіння, значно поширилися серед вищих шарів зубні недуги. Історія передає нам, що в I. столітті по Хр. жив здібний зубний лікар Цельзаус.

В середньовіччі лікування недуг перебрала церква. Колиж почали творитись ремісничі цехи, повстали цехи голярів-хірургів (на Україні їх звали „цируликами“), що не лише стригли й голоди, а і рвали зуби.

З розвитком лікарських наук у XVI—XVII. ст. почала краще розвиватись і дентистика. У XVIII. ст. вже вкладали штучні зуби з кости, особливо слоновий або з агату (півшляхетний камінь) в кістяній оправі. В тому самому столітті італійський дентист Руспіні, в Лондоні, перший звернув увагу, що якість сталих зубів залежна від якості молочних. Однак щойно відкриття анестетичних (знечуючих) та антисептичних (протигнильних) засобів у останньому півстолітті допомогло дентистині досягнути теперішню висоту.

Ріка Амазонка відзначається не лиш великою кількістю родів риб. Агассіз знайшов у ній дві тисячі родів риб, з котрих тільки 150 були йому передані вмі. До найособливіших риб належать Вака-маріна, найбільша риба, живуча в солодких водах, і Акара, риба, що живе лиш в Амазонці.

З ДОЧКОЮ.—Бритійський прем'єр Чорчил походить на покладі британського воєнного корабля „Дюк оф Йорк“ з своєю дочкою Марією. Світлина знято під час його повороту з Америки в Англію.

ІОНГСТАВН, О. ЖІНОЧІ ТОВАРИСТВА: ВІД 348. У. Н. С. І СОЮЗ УКРАЇНОК Ч. II.

КОНЦЕРТ У ПАМ'ЯТЬ ОЛЬГИ БАСАРАБОВОЇ В НЕДІЛЮ, 8. ЛЮТОГО (FEBRUARY 8, 1942)

Панахиду відправити о. Понтишин в церкві при В. Рейн Елені зараз по Службі Божій. Святиний Концерт розпочнеться в годині 3. пополудні в галі церковній при W. Rayen Ave. На тім концерті будуть говорити місцеві і позамісцеві бесідники. Святиний промову англослів в англійській мові головною радя У. Н. Союзу, панна Зепко з Акрон, О. В українській мові англослів промову панна М. Бойко з Калленда, О. Маємо честь запросити на цей Концерт всіх українців і українок, місцевих і позамісцевих, тісно зв'язаних пам'яті блаженної Ольги Басараб. На Концерті вступ вільний. Додаток до Свята призначений на Червоний Хрест. Комітет.

ROCHESTER, NEW YORK СЕСТРИЦТВО СВ. АННІ, ВІД 343. У. Н. С. І СОЮЗУ має честь запросити на свій

П'ЯТЬ-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ

В СУБОТУ, 7. ЛЮТОГО (FEBRUARY 7, 1942) В ГАЛІ ПАРОХІАЛЬНІЙ.

Ювілейна програма і посвячення прапорів розпочнеться в годині 6:30. У святі позмуть участь найвищі старшини від Американ Ілажен. Просимо Хвалити Братства і Сестрицтва прийти з своїми прапорами на означений час. За участь в Святі щиро дякуємо. Катер. Сипян, предс.; Катер. Сейлс, секр.; Стела Матковська, кас.

СПЕЦІАЛЬНА УВАГА! — ПІТСБУРГ І ОКОЛИЦІ!

В НЕДІЛЮ, 8. ЛЮТОГО (FEBRUARY 8, 1942) в 3. годині пополудні

В ЛИТОВСЬКІЙ ГАЛІ 1721 JANE STREET, S. S. PITTSBURGH, PA.

Величаве Свято Пісні

Виступить в ньому МИХАЙЛО ГОЛИНСЬКИЙ, славний оперовий співак („Український Карузо“) при співучасті: пані МАРП ВОНС-ХАНДОГІ і пані ТЕОДОЗІ ОНИШКІВ, відомих концертних співачок, і панні ЛЕСІ ОНИШКІВ, як акомпаніаторки.

Має рівнож промовляти на цьому святі один з визначних американців, великий приятель нашого народу, Влов. Сенатор ДЖЕЙМС ДЖ. ДЕВІС.

— Ціни білетів: 75 цт., 50 цт. і 35 цт. —

Влов. Громадянство Пітсбурга і околиці! Приходить масова на це свято і заповнить салю до останнього міху! Цим докажемо, що це є дорогого Вам наша рідна пісня, та що любите і шануєте своїх Артистів. Зановуючи вперше галю, сповніте Ваш громадський обов'язок, а Влов. Гостеві докажете ділом, що і Люго шануєте і що Ви маєте за що нас цінити і обороняти. Тож всі як один на це „СВЯТО ПІСНІ“! Комітет Свята.

Завтра!

Ціни Фірми

П. СТАСЮКА!

Порівняйте з Цінами Других!

ВОЄННА ПРИЯЗНЬ.—Між британськими й американськими воєнками в Північній Ірландії встановилися приязні відносини негайно по висадженні американських воєнків. На світлинці: американський воєк подає американську папіроску ірландському воєнкові.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

БОСТОН, МАСС.

Добрий початок: \$4,700 на оборону краю.

Наша громада добре зрозуміла, що щоб розбити ворога і виграти війну, треба нам усім стати рамою об'єднання. Хто може допомогти тій справі. Грубо помиляються ті, хто думають, що втрати в Перу Гарбор чи де інде, нанесли Америці справжній удар. Ні. Вони заставили всіх нас до ще більших зусиль, щоб надолужити втрачене і придати те, що потрібно для наших воюючих частин. Бачимо, що у всіх фабриках великий рух. Всюди кують зброю. Але на все те треба грошей. Держава мусить мати потрібні на це фонди, а Бонди Оборони є тим джерелом, відки наша держава черпає свою фінансову силу. Наразі ми започаткували нашу допомогу державі тим, що наше Товариство Запорозька Січ купило бонтів на \$2,000, українська православна церква на \$1,500, Церквотвор Пресвятої Покрови на \$1,000, а Відділ 238 У. Н. Союзу на \$200.

Звертаємо увагу наших громадян, а віримо, що не буде такої хати, в якій не закупили бондів, щоб подавати числа закуплених бондів до Горжонського Комітету Оборони Краю, на руки о. В. Каськова як президента, щоб ми знали точно, як наша громада виконує свій громадянський обов'язок. Ось так уже зробив один з наших примірних громадян, що закупив бондів на \$5,000 і подав Комітету числа тих бондів. Хто носить українське ім'я, повинен поступати так само: закупити негайно Бонд Оборони на таку суму, на яку його статі і донести про те Комітету.

Пам'ятаймо теж і за таку гарну установу як Американський Червоний Хрест, до яко-

го вписалось до 50 членів і зложили вкладку в сумі \$50. Знову Дочки України ходили з Колядою на А. Ч. Хрест, але ще нема точного звіту збірки. По \$5 на А. Ч. Х. зложили ще такі: Укр. прав. церква, Тов. Запорозька Січ, Церквотвор і 238 відділ У. Н. С. Ось так ділами зазначуємо нашу любов до американської землі, забезпечуючи собі таким поступованням свободне життя — для себе і для наших дітей.

Н. Давискиба.

ЕМБРИДЖ, ПА.

Жертуймо і помагаймо.

Братство св. о. Николая, відділ 276. У. Н. Союзу, закупуючи Бонд Оборони за \$100 та складаючи \$25 на Американський Червоний Хрест, закликає усіх своїх членів, щоб купували бонди і жертвували на А. Ч. Х. Далі повідомляється, що на мітинг будуть продаватись членам Стемписи Оборони (по 10 і 25 центів), а секретар відділу має книжечки до налічування стемписів. Пам'ятаймо, що це наш свяятий обов'язок подбати про

Let Your Answer to Bombs Be BONDS!

We are fighting enemies who will stop at nothing. With our homes, our very lives at stake, shall we stop short of giving our dimes and dollars for Defense? Buy Defense Bonds and Stamps every day, every week. Buy as if your very life depended upon it. It does!

те, щоб наша держава мала фонди, потрібні на оборону краю. Тому помагаймо їй з широго серця, бо це іде про нашу власну долю.

Михайло Фук, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Я.

Від молоді 361 відділу У. Н. Союзу.

Спортова дружина 361 відділу У. Н. Союзу гратиме в неділю 8. лютого б. р. в „баскетбол“ в Стайвезет Гай Скул (при 15 вул.) в годині 2. по-полудні. Це є та сама давня дружина, що здобула в 1940 році Окружне Чемпіонство, з тим, що тепер є двох нових гравців.

Нестор Стадник, управитель.

БОФАЛО Н. Я.

\$1,000 від Відділу У. Н. Союзу на оборону краю.

Відділ 304 У. Н. Союзу закупив Бонди Оборони на \$1,000, згідно з ухвалою річного мітингу, визнаючи при тому всіх своїх членів, щоб виповнили свої громадянські обов'язки супроти Батьківщини сумлінно й чесно.

За уряд:

С. Зав'язкий, предс.;
І. Грубак, касієр;
С. Ваврів, секретар;

СТЕПАН МУСИЧУК.

МИ НЕ ЛЮБИМО ВІЙНИ

Ми не любимо війни,
Це погане, гірше діло,
Та за Волю Вітчизни
В бій підемо всі ми сміло.

Ми не любимо війни,
Мирно хочемо ми жити,
Але право Вітчизни
Мусимо ми боронити.

Ми не любимо війни,
Та як ворог до нас лізе,
В обороні Вітчизни
В нас є меч, вогонь, залізо.

Ми не любимо війни,
Мирні ми американці,
Та за щастя Вітчизни,
Всі ми мстивимось-постанім.

Ми не любимо війни,
Та як в ній ми опинимось,
Виграємо війну ми,
Бог дасть нам віри й сили.

100,000 ОХОТНИКІВ ДО МАРИНАРКИ ВІД ПОЧАТКУ ВІЙНИ

ВАШИНГТОН. — Департамент мариначки повідомляє, що від 7. грудня 1941. р. зрослося до служби в флоті 100,000 молодих американців-охотників. Пересічно за той час 1,786 охотників зголошувалося щодня до рекрутуючих станцій. Рекрутації охотників далі відбуваються.

СОВЕТСЬКА ОФЕНЗИВА ПРОДОВЖАЄТЬСЯ

БЕРН. — Совети продовжують свою офензиву на Україні і далі відсувають німецькі лінії взад. Їх найдалі висунені частини дійшли вже на 20 миль до Дніпропетровська. Німці кидають на фронт все нові резерви. Але дотепер їм не вдалося спинити наступу советських військ.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

КЛІВЛЕНД, О. — Місячні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 334, відбулися 8. лютого, в У. Н. Домі, в 1. годині пополуночі. Проситися всіх членів Товариства прийти на збори, бо є важні справи до розгляду. За уряд: Н. Задерецький, предс.; С. Морозович, фін. секр.; І. Жук, рек. секр.

НЮ ЙОРК, Н. Я. — Місячні збори Тов. Дістер, від. 361, відбулися в суботу, 7. лютого, в год. 8. вечора, в церковній галі, 28 Іст 7. вул. На збори були присутніми всі члени Товариства. Проситися всіх членів бути присутніми на зборах, бо є важні справи до розгляду. На збори прибуло гол. секр. У. Н. Союзу, Д. Галіч, який давши відчит про працю Головного уряду У. Н. Союзу. Рішеннями було прийнято акції Америк. Червоного Хреста; кожний член повинен зрозуміти, що в теперішній час є нашим обов'язком пограти фінансово наші американські дер. ав. Пригадується ще раз, що на 14. лютого відбується бач, який потребує вашого попери. Уряд Тов. Дістер на чолі предс. Ковальчуком має велике завдання, щоб повести нашу справу до успіху. Обов'язком всіх членів є прийти і підтримувати цю працю з урядом. — Вол. Павлів, рек. секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. — Місячні збори Тов. Дарашини, від. 275, відбулися в неділю, 8. лютого, в сали церковній, в годині 7. вечір. Проситися всіх членів членство прийняти на збори, вирішити свою належність і взяти участь в нарадах, в дуже важній справі. — В. Юрків, рек. секр.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. — Місячні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 64, відбулися в суботу, 7. лютого, у Boniface Hall, 435 Main St., в Патерсоні, в годині 7. вечір. Проситися всіх членів збори. Секретар Дворецький, предс.; Сергій Відривський, кас.; Іван Буриш, секр.

ГАМТРАК, МІШ. — Збори Тов. ім. Маріяна Шахерича, від. 94, відбулися в неділю, 8. лютого, в годині 1:30 пополуночі. Проситися всіх членів прийти на збори, бо є дуже важні справи до розгляду. За уряд: Василь Холяк, предс.; Іван Заблудський, секр.

При варенню рижу належить додати до нього чайну ложечку цитринового соку, а він удержить зернятка цільми і гарно білими.

ХОЧУ КУПИТИ "УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСКИЙ СЛОВАРЬ" ЯСЕНСЬКОГО.

Хто бажає придати, прошу зголосити до: 27-8 Professor ANDREW PASICHNYK, Ukrainian Catholic Seminary, Stamford, Conn.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ

У понеділок, 2. лютого 1942, в годині 9. вечір, помер у North Haven, Conn., ВОРИЦХ КАНЯ.

Родився в Ельні, Галичина, Закарпаття. Помер в результаті хвороби. До Америки прибув 40. літ. Останні в смітку йому Марію і дві доньки: Ангелю і Ангеліну.

Похорон відбувся в четвер, 5. лютого 1942 року, в годині 9. рано, в церкві в Bankville, N. Y., а ватак на цвинтарі St. Mary, North St. в Greenwich, Conn.

Найдемо буде йому пером! Еміль Жидкевич, секр.

ПЕРШИЙ АЛЬБОМ УКРАЇНСЬКИХ РЕКОРДІВ УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ

(ОБРИСКИ АНТОНА РУДНИЦЬКОГО)

У ВИКОНАННІ НАШОЇ НАЙВИЗНАЧНІШОЇ СУЧАСНОЇ АРТИСТКИ-СПІВАНКИ

МАРІЇ СОКІЛ

Наспівані на рекорди ВІСІМ (8) пісень: „Ой рада-а зірка зітні“ (з Воїківщини), „Ой пряду, пряду“, колискова пісня з Гуцульщини, „І по цей бік гора“, „Щедрик“, „Та пропав чоловік“, „Веснянка“ і „Весільна пісня“.

Альбом у чудовій кольоровій окладинці в українському стилі. Альбом виславляється а-секурований: коли котрий рекорд у пересилці розбився, повідоміть нас, а ми постараємося дістати за нього добрий.

Пані Люба де Гріль, директорка Департаменту Народного Мистецтва в Інтернешнел Сентер у Нью Йорку, каже про рекорди Марії Сокилі і Антона Рудницького:

„Перший Альбом Українських Народних Пісень є знаменитим початком, аби пізнати й поділитися народною музикою України“

ЦІНА АЛЬБОМУ З РЕКОРДАМИ \$3.00

Цей розкішний перший альбом українських артистичних рекордів буде справжньою прикрасою Вашого дому! Альбом виданий по англійськи; надається на дарунок для Ваших американських і інших знайомих, для публичних бібліотек і для шкіл! Це найкращий спосіб знайомити інші народи з українською піснею!

ПРИ ЗАМОВЛЕННІ, ВИРІЖТЕ ЦЕЙ КУПОН НА КРОПКОВАНИЙ ЛІНІЙЦІ Й ЗАШІПЬТЕ ЗО СВОІМ ЗАМОВЛЕННЯМ.

ДО КНИГАРНІ „СВОБОДИ“, Р. О. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

Посилаю осьтут _____ доларів моні-ардером (чеком) і прошу вислати мені _____ примірників альбому рекордів Марії Сокилі „Українські Народні Пісні“.

Ім'я _____

Адреса _____

Місто _____

Стейт _____

ЧЛЕНИЦІ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА В ІСЛЯНДІ.

ТАРЗАН, ч. 498. „Я тебе кохаю“.

"I LOVE YOU!" THE DYING GUYON WHISPERED. THE JUNGLE MAID DID NOT UNDERSTAND HIS WORDS!

PERHAPS HER FEMINE HEART INTERPRETED HIS MEANING, BUT SHE GAVE NO SIGN.

INSTEAD SHE WATCHED THE PHYSICIANS, TRYING IN VAIN TO STANCH THE FLOW OF BLOOD.

THEN HER EYES ROAMED THE ROOM SURVEYING THE POSITION OF THE GUARDS.

TOMMY SAW HER EYES FLASH, HER JAWS TIGHTEN. WHAT WAS HIS UNPREDICTABLE SISTER UP TO NOW?

Вмираючий Гуйон прошептав до дівчини: „Я тебе кохаю“. Але дівчина з нетрів перший раз чула це слово і його не розуміла.

Можливо, що її дівоче серце відчувало, що воно означає. Але вона не відповіла на нього нічого й не зрадила найменшого зворушення.

Замість того її очі втупились у лікарів, які пробували всіх способів, щоб спинити струм крові і врятувати йому життя.

Далі вона повернула очима по кімнаті і на хвилину спинилась поглядом на сторожах. Її очі заблимали. Том не завважив і подумав: „Що вона задумує?“

ФАРМИ НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ ФАРМА, 179 акрів при добрій дорозі, 8 миль від Амстердама, Н. Я., 15 акрів ліса, 2 барани, будинок для машинерії, курники, 2 „скало“, молочарня, 2 гаражі, електрика: Недалеко до школи. Ціна уміркована. 27-9

Mrs. ROSE SERNIUK, R. D. No. 1, Amsterdam, N. Y.

МІЖАННЯ ДО ВІНАЙМУ

ДО ВІНАЙМУ 4 кімнати, в домі під ч. 22-29-31 Ave. „B“, New York City. Парове опігрітє, гаряча вода, українська охолода, рент дуже уміркований. 26-8

M. V. MEAD & CO., 225 W. 34th St., New York City. L.Ackawanna 4-3711.

ВАСИЛЬ ПРИШАК

ВИШИВНИК І ПРОДАВЕЦЬ М. Е. Б. Л. І. В. „GRANT CIRCLE UPHOLSTERY CO., Inc.“ 2469 WEBSTER AVENUE Near 168th St. BRONX, N. Y. Має на складі РІЗНІ МЕБЛІ доброї якості, по дешевій ціні. Telephone: FOrdham 5-4866.

ЦІЛІЙ ПОХОРОН

з цією перевагою металевою труною, двома астами, краватом, бальзамуванням, вишаванням Похоронного Дому, і т. д. \$295.00

Все, чого треба, з вишаванням однієї й належностей за церковну відправу й цвинтар. S. KANAIKAIN 433 State St., Perth Amboy, N. J. Phone: Perth Amboy 4-4646

МІРОН ЛІТВИН І СИН

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ Обслуга шира і чесна Main Office: 383 MORRIS AVENUE, cor. Springfield Ave., NEWARK, N. J. Phone: Essex 3-5347 Branch office (Filial): 969 SOUTH BROAD STREET, TRENTON, N. J. Phone: Trenton 8888

ІВАН БУНЬКО

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК зриває програми по ціні так низькій як \$150. Обслуга найкраща.

JOHN BUNKO Licensed Undertaker & Embalmer 437 E. 5th St., NEW YORK CITY. Dignified funerals as low as \$150. Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК ЗАНІМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ в БРОКХ, БРОКЛІН, НЬЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯХ 129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel: Orchard 4-2568 BRANCH OFFICE & CHAPEL: 707 PROSPECT AVENUE, (cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y. Tel: Melrose 5-5777

ПЕТРО ЯРЕМА

ЗАНІМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ в БРОКХ, БРОКЛІН, НЬЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯХ

129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel: Orchard 4-2568 BRANCH OFFICE & CHAPEL: 707 PROSPECT AVENUE, (cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y. Tel: Melrose 5-5777